

ಅನುವಾದಿತ ಕತೆ

ಇರುಳಿನ ಕಡು ನೀಲಿಗಟ್ಟಿನ ಮುಗಿಲಿನಗಲಕೂ ಅವಸರವಿಲ್ಲದೆ ಹರಿದಾದುತ್ತಿರುವ ಬೆಳ್ಳನೆಯ ಮೇಡಗಳು. ಅವಗಳಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಬಿಳುಪ್ಪೇ ಬಿಳುಪ್ಪು. ಆದರೆ, ಎತ್ತರದ ಚಂದಿರನ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತಳು ನೀಲಿ ಬಣ್ಣ. ನೀವು ಗಮನವಿಟ್ಟು ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ತೇಲುತ್ತಿರುವುದು ಮೇಡಗಳಲ್ಲ, ಅದು ಚಂದಿರ. ಅದರ ತಡಿಯಲ್ಲಿ, ಅದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಚಿನ್ನದ ನಕ್ಕತ್ತದ ಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಹಣಿಯೋಂದು ಬೀಳುತ್ತಿದೆ. ಚಂದ್ರ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಹೊನ್ನಿಲ್ಲದ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ. ಅಂತೆಯೇ ತನ್ನಿಂದಿರು ಕರೆದೋಯ್ಯಿತ್ತಾನೆ ಆ ನಕ್ಕತ್ತವನ್ನಿಂದ ಮತ್ತು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ.

ಅವಳು ಕೂತಿದ್ದಾಳೆ ಕತ್ತು ಮೇಲೂಡಿಕೊಂಡು ಹಾಯೋಡದ ಕೆಟೆಯಲ್ಲಿ. ಒಂದು ಚಣ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮುಗಿಲಿನಿಂದ ದಿಟ್ಟಿ ಕೆಳ್ಳತ್ತಾಳೆ. ಅವನು ನಿಂದಿದ್ದಾನೆ ಅವಳ ಮೊಣಕಾಲುಗಳ ಬಳಿ.

‘ಟೊಲ್ವು, ನಂಗೆ ಅದ್ದಾವ ಬಣ್ಣ ಅಂತ ತೀಳಿತಿಲ್ಲ, ನಿಂಗೇನಾದ್ರು ಗೊತ್ತಾ ನೋಡು?’

‘ಯಾವ ಬಣ್ಣದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದೀಯಾ, ಕೊಸಾ?’

‘ನನ್ನ ಹಂಗಂತ ಕರೆಬ್ಯಾಡಾಂತ ಎಮ್ಮೆ ಸಾವಿರ ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದಿನಿ.’

‘ಹಂಗೇ ಆಗಲಿ ಕಿಸ್ನೆ ಅಲ್ಕಾಂಡ್ರೇವ್ಯಾ ಮೇಡಂ.’

‘ನಾನು ಮಾತಾಡ್ರಿಯೋದು ಆ ಮೇಡಗಳ ನಡುವಿರುವ ಮುಗಿಲಿನ ಬಗ್ಗೆ. ಅಬ್ಬು ಎಂಥಾ ಅತ್ಯಧ್ಯತವಾದ ಬಣ್ಣ! ಅದು ಅತ್ಯಧ್ಯತವಾ ಹೌದು, ಅಂತೆಯೇ ದಿಗಿಲುಟ್ಟಿಸುವಂಥದ್ದಾ ಹೌದು. ಅದಿಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲಾಂಕಿಕವಾದದ್ದು. ಅಂಥಾದೊಂದು ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಥರದ ಪಚ್ಚೆಯಂಥದ್ದು.’

‘ಅದು ಮುಗಿಲ್ಲಿರೊಂದ ದಿವ್ಯವಾದದ್ದೇ. ಅದು ಕೇವಲ ಪಚ್ಚೆಯೇ ಯಾಕಾಗಿರಬೇಕು? ಅವುಕ್ಕೂ ಪಚ್ಚೆ ಅಂದರೇನು? ಅಂಥದ್ದೊಂದನ್ನು ಯಾವತ್ತೂ ನನ್ನ ಬದುಕಲ್ಲಿ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ನಂಗೇ ಆ ಪದ ಇವ್ವು ಅವ್ವೇ.’

‘ಹೌದು. ನಿಜ ಅದು ನಂಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಅದು ಪಚ್ಚೆ ಅಲ್ಲದೇ ಇರಬಹುದು, ಅದರೆ ಮಾನ್ಯ... ಬಹುಶಃ ಅಂಥಾದ್ದು ಸಿಗೇದು ಕೇವಲ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ನೀನು ಇಂಥದ್ದೆನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದ ಮೇಲೂ ಈ ಸ್ವರ್ಗ, ದೇವತೆಗಳು, ದೇವರ ಸಿಂಹಾಸನ ಇದ್ದ್ಲಾ ಇದಾವೆ ಅಂತ ನಂಬದೇ ಇರೋಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?’

‘ಅದೇರೆತಿ, ವಿಲೋ ಮರದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಹೇರು ಹಣ್ಣುಗಳು...’

‘ಟೊಲ್ವು, ಅದೆಮ್ಮೆ ಹಾಳಾಗೇಗೆಂದಿರೀಯಾ ನಿನು? ತಂಬಾ ಕೆಚ್ಚೆ ಹುಡುಗಿ ಕೂಡಾ ಯಾವಾಗಲೂ ಯಾವುದೇ ಹುಡುಗನಿಂತ ಒಕ್ಕೆಯವಳಾಗಿತಾಳಿ, ಅಂತ ಮರಿಯಾ ಸಗೇರ್ಯಾವ್ಯಾ ಹೇಳೋದ್ದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತಪ್ಪಿ ಇಲ್ಲ.’

‘ಒಹ್ಹು, ಹಂಗಾದ್ರೆ ಸತ್ಯ ಅದರಪ್ಪಕ್ಕಿಂತ ಅವಳ ಬಾಯಿಂದ ಹಂಗೆ ಹೊರ ಬರುತ್ತೇ ಅವ್ವೇ, ಅಲ್ಲಾ ಕಿಸಾ?’

ಅವಳು ಚುಕ್ಕೆಗಳ ಗುರುತಿದ್ದು ಅರಳೆಯ ದಿರಿಸು ತೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ. ಅಗ್ಗದ ಶೂ ಮೆಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ. ಅವಳ ಮಿನಿತಿಂಡ ಮತ್ತು ಮೊಣಕಾಲುಗಳು ಹುಡುಗಿಯಂತೆ ಪ್ರವೃವಾಗಿದ್ದವು. ಅವಳ ದುಂಡನೆಯ ಪುಟ್ಟ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಡು ಜಡೆಯೋಂದು ಮೋಹಕವಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಇಳಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅವನು ಅವಳ ಮೊಳಕಾಲ ಮೇಲೆ ಕ್ಯಾರ್ಫ್ಯೂಂಡ್ನಿಟ್ಟೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ಯಾರ್ಫ್ಯೂಂದ ಅವಳ ಭೂಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದ. ಒಂಚಾರು ತಮಾವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವಳ ಪುಟ್ಟಗಳಿಗೆ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೊಳ್ಳಿದೆ. ಅವಳು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಅವನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮೊಣಕಾಲುಗಳ ಮೇಲಿದ್ದ ಅವನ ಕ್ಯಾರ್ಫ್ಯೂಂದು ದಾರಾ ತಳ್ಳಿದಲ್ಲ.

‘ಇದೆನಿದು? ನಾವೇನಾದ್ರು ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದಿವಾ?’